

La biblioteca de la Bisbal reclama un nou pacificador

Romaguera, actor secundari i, al fons Sabater, amb paper principal. Foto: J.P.

El debat ciutadà sobre el futur de la biblioteca nova de la Bisbal està vivint el moment més calent. La sentència definitiva va irrompre de sorpresa a mitjan desembre passat, just quan es feien càlculs per superar el temps que faltava per tenir una decisió definitiva, sentència que, llavors, es pensava que no arribaria abans de dos anys. El pla de traslladar provisionalment la nova biblioteca comarcal a l'antic escorxador, edifici contigu al que caldria enderrocar, era el pla B previst. Aquella estratègia, però, va quedar esmicolada en caure sobre la taula, amb tot el seu pes, la sentència, contra la qual ja no es podria recórrer més. El panorama, però, es va aclarir, perquè tot va quedar reduït a dues vies: executar la sentència assumint-ne el cost o recuperar la via de l'entesa.

Cal tenir molt present que fer enderrocar dos laterals com mana el TSJC és un acte que qualsevol ciutadà pot fer que s'activi. Pot fer-ho la part demandant –Josep Sabater– o pot fer-ho l'any 2018 qualsevol que, posem per cas, estigui enfadat amb l'Ajuntament perquè la policia local l'ha multat a la zona blava del carrer Ample. També cal tenir present que la segona via, la de l'entesa entre el

ciutadà denunciant i l'alcalde denunciat –Lluís Sais– serà paper mullat si la jutgessa que hauria de fer executar l'enderroc no s'hi avingüés.

L'assumpte s'escalfa dia rere dia a través de les xarxes socials. Mentre els actors principals –i alguns de secundaris– es tiren els plats pel cap amb declaracions encreuades a Ràdio Bisbal, d'altres convoquen manifestacions de protesta. Tot plegat ja està prenent un camí perillós. Molts assumeixen responsabilitats, però la solució, lluny d'apropar-se, s'allunya perquè n'hi ha que es neguen a sortir del cercle viciós de la rancúnia personal, els egos inflats, els deutes pendents i el rèdit polític.

Ningú hauria d'oblidar que rere tot plegat hi ha 1,5 milions d'euros públics que poden acabar malmenats. Potser ara sigui el moment que el paper de pacificador guanyi importància. Els dos actors en l'escena, Sabater i Sais, no sembla que se'n puguin sortir tot sols. Aparicio, l'actual alcalde, no pot exercir més com a pacificador perquè està fracassant com a bomber. Refrescar la memòria als que sustenten que aquestes sentències gairebé mai s'executen apropa els partidaris de deixar que passi el temps a una nova realitat, però no contribueix gens a calmar els ànims.

Cal un canvi d'estratègia. Si Aparicio ja no se'n surt, fa falta algú que ho afronti amb el cap dret i el cor net. Núria Anglada (CiU), la futura alcaldessa en aplicació del pacte de govern, muda fins ara en aquest tema, potser és la persona indicada. No hauria de tenir protagonisme qui rebrà en herència un maldecap d'aquestes dimensions?

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 24-01-2014 Pàgina 20

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/711237-la-biblioteca-de-la-bisbal-reclama-un-nou-pacificador.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss